

UZASADNIENIE

Powód S. F., pozwem wniesionym do tut. Sądu w dniu 1 czerwca 2016r., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1.501,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz dalszych odsetek za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 zł oraz kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 28 września 2015r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. o nr rej. (...), należący do poszkodowanego J. S.. Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC u strony pozwanej. Zgłosił ubezpieczycielowi szkodę, która została zarejestrowana pod numerem (...). W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego J. S. wypłacono odszkodowanie w kwocie 1.894,80 zł. Umową przelewu wierzytelności z dnia 16 stycznia 2016r. J. S. przelał na powoda S. F. wszelkie wierzytelności, w tym także roszczenia o zapłatę odsetek

z tytułu nieterminowej wpłaty należnego odszkodowanie, jakie mu przysługują od (...) S.A. oraz sprawcy wypadku z dnia 28.09.2015r. W związku z powyższym S. F., nie zgadzając się z wyceną szkody sporządzoną przez pozwanego, wystąpił do (...) S.A.

z żądaniem wypłaty dalszej kwoty odszkodowania z wysokości 4.956,50 zł. (...) S.A. odmówiła przyznania dalszego odszkodowania z tytułu przedmiotowej szkody.

W odpowiedzi na pozew /karta 34-38 akt/ strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Strona pozwana wskazała, iż bezspornym w sprawie jest, iż przyjęła odpowiedzialność za przedmiotową szkodę i tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu wypłacona została kwota odszkodowania w wysokości 1.894,80 zł. Pozwany podniósł, iż wbrew twierdzeniom strony powodowej, w sposób prawidłowy wyceniono koszty naprawy pojazdu w oparciu o system Eurotax z uwzględnieniem cen usług i części zamiennych oraz z uwzględnieniem stanu pojazdu, rodzaju uszkodzeń oraz okresu jego eksploatacji. W ocenie pozwanego powód w żaden sposób nie wykazał i nie udowodnił swojego roszczenia w zakresie dalszego odszkodowania. Nadto pozwany wskazał, iż koszt naprawy pojazdu wskazany przez powoda w kwocie 6.851,30 zł w żaden sposób nie został udowodniony, w związku z czym nie zasługuje na uwzględnienie.

Pismem procesowym z dnia 10 marca 2017r. /karta 119 akt/ powód, w związku z treścią opinii biegłego R. J., rozszerzył powództwo do łącznej kwoty 5.557,24 zł.

Na rozprawach w dniu 9.05.2017r. oraz 20.06.2017r. pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu oraz wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 września 2015r. B. D., kierując samochodem osobowym marki R. nr rej. (...), wyjeżdżając tyłem z miejsca parkingowego przy ul. (...) w G., nie zachowała należytej ostrożności i uderzyła w stojący obok samochód osobowy marki V. nr rej. (...), będący własnością J. S..

W wyniku uderzenia w pojeździe J. S. uszkodzeniu uległ lewy zderzak, lewa lampa i błotnik.

dowód: - akta szkody (...)

- zeznania świadka J. S. k. 59-60 (00:11:44 nagrania)

Samochód sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych u ubezpieczyciela (...) S.A., polisą nr (...). Również pojazd J. S. ubezpieczony był u pozwanego polisą nr (...).

dowód: - akta szkody (...)

W dniu 28 września 2015r. J. S. zgłosił ubezpieczycielowi szkodę w pojeździe, w związku z czym wszczęte zostało postępowanie likwidacyjne nr (...).

dowód: - akta szkody (...)

Ubezpieczyciel w ramach postępowania likwidacyjnego zgłoszonej przez J. S. szkody, sporządził kosztorys kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu wg systemu E.'s na kwotę 1.894,80 zł. Przyznana kwota była niewystarczająca do naprawy pojazdu.

dowód: - akta szkody (...)

- kosztorys k. 16-18

- zeznania świadka J. S. k. 59-60 (00:11:44 nagrania)

Decyzją z dnia 5 października 2015r. ubezpieczyciel (...) S.A. przyznał na rzecz J. S. odszkodowanie w kwocie 1.894,80 zł.

dowód: - akta szkody (...)

- decyzja z dnia 5.10.2015r. k. 19

W dniu 23 października 2015r. J. S. złożył odwołanie od wydanej decyzji, wzywając ubezpieczyciela do wypłaty dalszej kwoty 4.956,50 zł.

dowód: - akta szkody (...)

Umową przelewu wierzytelności z dnia 16 stycznia 2016r. J. S. zobowiązał się do przelania na rzecz S. F. za zapłatą umówionej kwoty, wszelkich wierzytelności, w tym także i roszczenia za zapłatą odsetek z tytułu nieterminowej wypłaty należnego odszkodowania, jakie przysługują mu od (...) S.A. oraz sprawcy wypadku, w związku ze szkodą z dnia 28.09.2015r.

dowód: - akta szkody (...)

- umowa przelewu wierzytelności k. 28-30

- zeznania świadka J. S. k. 59-60 (00:11:44 nagrania)

S. F. przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 28.01.2016r. wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 4.956,50 zł tytułem dalszej sumy odszkodowania za powstałe w pojeździe szkody wraz z dalszymi ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 października 2015r. do dnia zapłaty.

dowód: - akta szkody (...)

- przedsądowe wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 20-24

Pismem z dnia 23 lutego 2016r. (...) S.A. poinformował powoda, iż stanowisko ubezpieczyciela pozostaje niezmiennie.

dowód: - akta szkody (...)

- pismo strony pozwanej z dnia 23.02.2016 r. k. 26-27

Przed zdarzeniem pojazd nie posiadał żadnych uszkodzeń, defektów oraz nie nosił śladów żadnych napraw. Naprawę pojazdu przeprowadzono z użyciem części sygnowanych znakiem (...).

Stawka roboczogodziny w miejscu zamieszkania poszkodowanego wynosi za roboty mechaniczne i blacharskie 100 netto, zaś za prace lakiernicze 120,00 zł netto.

Wartość ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu, koniecznych do przywrócenia funkcji używalności technicznej pojazdu sprzed wypadku, tj. przy uwzględnieniu części zamiennych o jakości identycznej (...) co części oryginalne sygnowane znakiem O, przy zastosowaniu w/w cen roboczogodzin, wynosi 7.452,04 zł brutto.

dowód: - opinia biegłego R. J. k. 89-105,

- zeznania świadka J. S. k. 59-60 (00:11:44 nagrania)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów dołączone do pozwu oraz znajdujące się w aktach szkody nr (...) oraz zeznania świadka J. S., których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron i które również w ocenie sądu nie budziły wątpliwości. Sąd w całej rozciągłości podzielił ustalenia i wnioski końcowe opinii w zakresie kosztów naprawy pojazdu, sporządzonej na zlecenie Sądu przez biegłego R. J.. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, zgodnie ze wskazaniem specjalistycznej wiedzy za zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego, nadto jest rzeczowa, logiczna, spójna, kompleksowo i w pełnym zakresie realizuje postanowienie Sądu zlecającego opinię. Podkreślenia wymaga, iż pozwana pomimo zakreślenia przez Sąd terminu do złożenia pisma procesowego zawierającego wszelkie niezgłoszone dotychczas twierdzenia, wnioski i zarzuty, nie zgłosiła jakichkolwiek zastrzeżeń do przedmiotowej opinii biegłego.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż powodowi S. F. przysługuje legitymacja czynna do wystąpienia z niniejszym powództwem, albowiem na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 stycznia 2016 r. nabył od J. S. wszelkie wierzytelności, jakie w/w przysługiwały od pozwanego (...) S.A. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 28 września 2015 r. Powyższa okoliczność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną zarówno w toku postępowania likwidacyjnego, jak również przed sądem.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż samochód sprawcy kolizji z dnia 28 września 2015 r., w następstwie której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...) należący do J. S., ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie. Jednocześnie pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie co do zasady oraz w zakresie wypłaconego już odszkodowania w kwocie 1.894,80 zł. Natomiast spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia

sumy gwarancyjnej. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35).

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. Przepis art. 361§2 k.c. stanowi natomiast, że w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje starty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządono.

W myśl art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź też przywrócenia stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z kolei treść art. 363§2 k.c. nakazuje, w przypadku naprawienia szkody w pieniądzu, ustalenie odszkodowania według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania Sąd oparł się przede wszystkim na obiektywnych dowodach z dokumentów wskazanych w części ustaleń faktycznych niniejszego uzasadnienia, a przede wszystkim na opinii biegłego R. J., którą z uwagi na swoją rzeczowość i fachowość w zakresie ustalenia wysokości kosztów naprawy pojazdu należało podzielić w całości. Sąd ustalił, iż wartość ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), koniecznych do przywrócenia funkcji używalności technicznej pojazdu sprzed wypadku wynosi 7.452,04 zł brutto, która to kwota uwzględnienia pełen zakres uszkodzeń pojazdu w związku ze szkodą, zastosowanie części zamiennych o jakości identycznej (...) co części oryginalne sygnowane znakiem O oraz stawek obowiązujących w miejscu zamieszkania poszkodowanego na za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze zgodnie z technologią producenta pojazdu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela stanowisko wyrażone w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. akt III CZP 80/11, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie bezzasadne było zastosowanie na potrzeby kalkulacji szkody części zamiennych sygnowanych znakiem P w czterech przypadkach i znakiem "PJ". Według klasyfikacji (...) części ze znakiem P jest nieoryginalną częścią o porównywalnej jakości nieposiadająca żadnego certyfikatu, a co za tym idzie stosowanie ich nie zostało poprzedzone żadnymi badaniami czy też doświadczeniami. Z kolei części za znakiem PJ" nie są oryginalnymi częściami zamiennymi o porównywalnej jakości, szczególnie polecane przez dostawcę (dystrybutora) tej części, ale nie przez producentów, nie posiadają wymaganych certyfikatów jakości potwierdzonych przez producenta części oryginalnych. Jak wskazał biegły, w/w części swoją jakością znacznie odbiegają od standardów akceptowanych przez producentów pojazdów i części zamiennych, a naprawę w związku ze szkodą przeprowadzono przy użyciu części sygnowanych znakiem (...). Ponadto w toku oględzin biegły stwierdził, iż z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością pojazd przed szkodą komunikacyjną nie posiadał żadnych uszkodzeń, defektów, nie nosił śladów żadnych napraw. Uwzględniając zatem stan techniczny pojazdu przed szkodą, uznać należy, iż aby doprowadzić pojazd do jego cech użytkowych i estetycznych sprzed zdarzenia należało do naprawy użyć części sygnowanych znakiem O ewentualnie znakiem (...).

Ponadto należy zauważyć, iż ze sporządzonej przez biegłego sądowego opinii wynika, że pozwana wyceniając wysokość szkody przyjęła do rozliczenia stawkę roboczogodziny za roboty mechaniczne, blacharskie i lakiernicze w wysokości 50 zł netto, która stanowi niecałe 40% stawek średnich obowiązujących na rynku lokalnym poszkodowanego. Otóż

stawka roboczogodziny w miejscu zamieszkania poszkodowanego wynosi za roboty mechaniczne i blacharskie 100 netto, zaś za prace lakiernicze 120,00 zł netto.

Zdaniem Sądu, za nieuprawnione należało także uznać potrącenie za uszkodzony bez związku ze szkodą reflektor lewy – w toku oględzin biegły nie stwierdził uszkodzeń pojazdu niezwiązanych ze szkodą komunikacyjną.

Odnosząc się z kolei do zarzutów w przedmiocie niezasadności powództwa wobec naprawy pojazdu, stwierdzić należy iż z zeznań świadka J. S. jednoznacznie wynika, iż wypłacona przez stronę pozwaną tytułem odszkodowania kwota nie była wystarczająca do naprawy pojazdu, zaś biegły stwierdzić, iż do naprawy użyto części (...) wycieczając koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu właśnie takich części oraz lokalnych stawek na kwotę 7.452,04 zł brutto. Za ustaloną przez pozwaną kwotę nie byłoby możliwe zatem dokonanie naprawy pojazdu z zastosowaniem oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu części zamiennych oraz stawek roboczogodziny ujętych w kosztorysach pozwanej. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż obowiązek naprawy szkody powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonej rzeczy i czy w ogóle zamierza takiej naprawy dokonać. Wysokość odszkodowania powinna być zgodna z zasadą pełnej kompensacji szkody, obowiązek spełnienia świadczenia polegającego na naprawieniu szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej jest niezależny od tego, czy poszkodowany naprawił szkodę nakładem własnych sił lub środków ani nawet od tego, czy zamierza ją naprawić. Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawnej okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił. (vide: uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15.11.2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103 oraz orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27.6.1988 r., I CR 151/88, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że roszczenie powoda w zakresie zapłaty na jego rzecz odszkodowania przenoszącego wysokość odszkodowania już wypłaconego, a ustalonego w oparciu o sporządzoną przez pozwaną kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu jest uzasadnione. Jednocześnie, uwzględniając całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w niniejszej sprawie, zwłaszcza wnioski i spostrzeżenia zawarte w opinii biegłego, Sąd uznał za zasadne żądanie kwoty 5.557,24 zł, obejmującej dalsze odszkodowanie.

Rozstrzygnięcie o odsetkach ustawowych od zasądanego świadczenia pieniężnego Sąd oparł o treść przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c., art. 455 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 392 z późn. zm).

Zgodnie z treścią przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym, gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Stosownie do brzmienia przepisu art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Ponadto na mocy art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym (dalej: (...)) i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: (...)), zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, mając na względzie datę zgłoszenia pozwanemu szkody, co stosownie do przedłożonych przy pozwie dokumentów nastąpiło w dniu 28 września 2015 r. i nie było kwestionowane przez pozwanego, uwzględniając przewidziany w art. 14 ust. 1 i 2 w/w ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) termin 30 dni na wypłatę odszkodowania, datę początkową naliczania odsetek od

zasądzonej kwoty zadośćuczynienia należało określić począwszy od dnia 29 października 2015 r., nie zaś od dnia 06 października 2015 r. jak tego domaga się powód.

Wobec powyższego w zakresie żądania odsetek za okres poprzedzający dzień 29 października 2015 r. powództwo podlega oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania uzasadnia treść art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się: kwota 76,00 zł tytułem opłaty sądowej od pierwotnego powództwa, kwota 202,00 zł tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa, kwota 500,00 zł tytułem kosztów opinii biegłego, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 1.200,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalona na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667), koszty dojazdu pełnomocnika na 3 terminy rozpraw.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Głubczycach kwotę 372,68 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt I C 299/16

Zarządzenia:

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego – bez pouczenia,
3. kal. 14 dni

Głubczyce, dnia 12 lipca 2017 r.